

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Tertia Dies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

q, & eadem avidè arripe, hæc enim tria ad perfectum exitium requiruntur.

DIES TERTIA.

Scopus hujus diei est, ut, cum pleraque ad statum Sacerdotalem pertinentia jam consideraveris, vel certè in prima hujus diei meditatione adhuc consideraturus sis, dispicias tandem, an sumptus habeas sufficientes ad perficiendum, atque ad eò electionem status tandem concludas, & prout ultima meditatio docebit, fortiter exequaris, quæ decrevist.

Tessera.

Domine, ostende, quem elegeris (statum videlicet) Act.

cap. 1.

MEDITATIO I.

**DE INCOMMODIS ET PERICULIS
STATVS SACERDOTALIS.**

Præludium I. Est, imaginari Sacerdotem in bivio, atque scilicet, & latæ viæ constitutum, & ad illam quidem à Christo, ad hanc verò à Dæmone invitatum.

Præludium II. Est, petere gratiam, ut non tantum incommoda & pericula statûs sacerdotalis bene cognoscere, sed etiam adjumenta, quæ ad illa seu lenienda, seu devitanda à Deo, & ipso statu offeruntur, rectè intelligere queas.

Punctum I.

Considera I. Quàm gravium laborum, molestiarum, & fastidiorum occasionem penè assiduam offerat Sacerdotalis status. Et I. quidem per ipsas functiones curæ animarum proprias, puta conciones habendas, confessiones excipendas, administrationem Sacramentorum diu, noctuque, in quacunque tempestate, per longa sæpe & fastidiosa itinera pedibus conficienda suscipiendam, & non rarò cum periculo gravis morbi contrahendi, aut ipsius vitæ amittendæ conjunctam. II. Per curas æconomicas, quæ tantò vehementius distrahunt, & lancinant animum, quantò pauciores sunt redditus ad sustentationem necessarij, quantòque pluribus peri-

H h 5

periculis amissionis sive per tempestatem, sive per fures, sive per infidos Domesticos incurrendæ sunt subjecti. III. Per cognatorum vexationem, qui veluti sanguifugæ opem affluo flagitant, opibus inhiant, non satiati murmurant & cingua grati animi signa ostendunt. IV. Per mores & crassam indolem tum Parochianorum, tum Domesticorum, maxime si vitijs etiam gravioribus sint subjecti, nec emendari possunt.

Considera II. Quanta è contratio pro his fastidijs, & molestijs aut omnino tollendis, aut alleviandis certe adjumenta idem Sacerdotalis status offerat; nam in primis ipsa gratia vocationis facit, ut omnia possimus in eo, qui nos fortat. Deinde Zelus gloriæ divinæ, & amor ovium sui commissarum omnia levia facit; si enim Jacobo Patriarcha omnes anni in gravissimis laboribus & molestijs exacti breves sunt visi, quia per eodem Rachelem à se tantopere abestam lucraturum se sperabat, quanto magis Sacerdoti communes labores, quos pro gloria Dei, pro animarum, quæ nobilitates pulchriores sunt Rachele, lucro, imò & pro ipsa Deditate olim fruenda, suscepturus est, breves, & leves, imò & delectabiles occurrunt. Accedit ipsa Christi promissio, quæ regnum Dei quærentibus (uti præcipue faciunt Sacerdotes) omnia necessaria adjectum iri promissit; & verò si Domini terrestres Pastoribus ovium materialium tam sollicitè necessariam sustentationem subministrant, an Christum Sacerdotibus, quibus oves pretioso suo sanguine redemptas colligendiendas commisit, deesse aliquid passurum credemus? non Apostoli eidem Christo Luc. 22. c. quærenti: *Quid vobiscum eram, nunquid aliquid defuit vobis? nihil, responderunt?* Ut vero nec propinquorum sollicitatio, aut amor inordinatus, nec subditorum corrupti & asperi mores perturbent, ipse amor Dei, & illustratio celestis efficiet, qui & aptum propinquos amandi & juvandi Ordinem, limitèremque præscribet; & mores subditorum asperos perturbare faciet, ac matres filiorum suorum defectus per amorem tegunt, ac dissimulant, ita ut jure merito fateri quæ in se impletum esse, quod Sponsa Cant. c. 2. expertam se habet confitetur: *Introduxit me Rex in cellam Sinarum, & ordinavit in me charitatem.*

Considera III. Quàm præclara sint hæc adjumenta, & quanta

quæ merito in eorum præsentia omnia supra enarrata in-
moda evanescere, & contemni debeant. Colloquium ad
II. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quæ pericula animæ in statu Sacerdotali
periuntur; eadem nempe, quæ Navarchis (quales utique
etiam sunt Sacerdotes, animarum, quas per periculosum hu-
jus mundi mare ad æternæ felicitatis portum perducere de-
bent, curam gerentes) per mare navigantibus occurrere so-
lent. I. Nempe *Syrenes* suaviter canentes, &, ut navim sub-
mergere possint, obdormiscere facientes, per quas mulierum
inordinatus amor & consortium rectè intelligitur, quæ, pro-
dolor! jam multos Sacerdotes in barathrum æternæ damna-
tionis præcipitârunt. II. *Scopuli*, per quos negotia, & cu-
ræ, conversationesque rectè intelliguntur; in quos, uti quo-
tidiana iterum experientia testatur, non pauci impegerunt
Sacerdotes, naufragiûmque animæ sunt passi. III. *Pirata*,
per quos dæmones Sacerdotibus, ut quos copiosa meritorum
proprium & animarum lucra facere nõrunt, præcipuè per
varia tentationum & persecutionum genera insidiantes in-
telliguntur.

Considera II. Qualia vicissim ad hæc pericula devitanda
à statu Sacerdotali adjumenta offerantur. Nam inprimis
ad *Syrenes* evitandas ipsa primùm *voti castitatis obligatio*,
deinde verò *quotidiana* propè *Corporis Christi sumptio*, quæ
in se quodam modo carnem Sacerdotis commutat: & ipsa
tandem Vocationis gratia liberat, quæ quidem tanta est, ut,
si ex obedientiæ duntaxat, & charitatis ordinatæ impulsu
cum feminis agere debeat, perinde, ac Pabylonicus Juvenes,
in hoc igne illæsus sit custodiendus. Deinde verò pro *scopulis*
sæcularium curarum & conversationum devitandis
offertur ipsi assidua cum Deo & Sanctis per Orationes, lectio-
nes sacras, aliâsque functiones spirituales communicatio,
quæ, nisi ipse obstet, facile efficiet, ut sordescere ipsi incipiat
omnis humana conversatio, nec sine magna necessitate aut
utilitate suscipiatur; quo tamen in casu, sicut ex voluntate
Dei aditur hoc periculum, ita ad eundem pertinet, ut ex illo
sacolumem & illæsum educat, ut dicere cum Juditha c. 13.
possit:

possit: *Vivit Dominus, quoniam custodivit me Angelus ejus & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde revertentem, & non permisit Ancillam suam (aut famulum) coinquinari.* Denique contra ipsos etiam Dæmones non levia præsidia offert; nempe I. *insignem cum Christo habente conjunctionem*, ob quam merito dicere potest: *Si Deus pro nobis, quis contra nos?* II. *Orationis frequentiam*, quam ipse Christus velut fortissimum contra Adversarios scutum suavit, dum Matt. 26. dixit: *Vigilate & orate, ne intretis in tentationem.* III. *Generosam resistantiam*, cum enim ipse alios assiduò hortari debeat ad resistendum tentationibus maligni hostis, inculcans illud S. Jacobi c. 4. *connitum: Resistite Diabolo, & fugiet à vobis*; hoc ipse etiam ipsemet non modicè incitabitur ad similem resistantiam, ne dum alijs ad victoriam Author est, ipsemet turpiter succumbat.

Considera III. Quàm efficacia & hæc sint adjumenta ad omnem animo timorem periculorum supra indicorum eximendum, atque adeò statum Sacerdotalem, si Deus voluerit, alacriter & intrepidè suscipiendum. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum II.

Considera I. Quàm gravem rationis olim Deo reddendæ obligationem, atque adeò salutis propriæ perpendendæ periculum post se trahat Sacerdotalis status; si enim, cui multum datum est, multum exigetur ab eo, quam severus Deus rationem exiget à Sacerdote, cui animas velut thesaurum suum præstantissimum, dilectissimumque commisit, certè S. Chrysostomus ho. 5. in acta Apost. hoc periculum considerans, dicere ausus est: *Non arbitror inter Sacerdotes multos esse, qui salvi fiant, sed multò magis, qui pereant, non tam proprijs peccatis, quàm alienis, quæ non curaverunt.*

Considera II. Qualia adjumenta pro hoc quoque periculo evitando offerat status Sacerdotalis; cum imprimis gratia vocationis offerat, ut à Deo ad munus suum ritè administrandum, atque adeò in sua potestate sit facere id, quod ab eo requirit DEVS; hoc autem si faciat, nihil ipsi importandum

ad culpam, vel pœnam sit, cum curam duntaxat, non rationem jure Deus exigere possit. Deinde verò ipsa charitas & misericordia assiduò pro salute Sacerdotis precabuntur, ne excitat illius felicitatis participatione, ad quam ipse alios tam sollicitè perducere conatus est; unde si S. Hieronymus alicui dicere ausus est: *Non memini me legisse, mala morte fuisse defunctum, qui libenter opera charitatis exercuit; habet enim multos Intercessores, & impossibile est, multorum preces non exaudiri;* multò magis hoc de Sacerdotibus, qui præstantiora longè opera misericordiæ, spiritualia videlicet, tam frequenter exhibere solent, dici poterit.

Confidera III. Quàm apta & efficacia sint hæc duo media ad rationis reddendæ timorem moderandum; & animos potius addendos, ut statum sacerdotalem tam multis adjumentis & præsijs instructum libenter amplectaris, si ad eundem te vocatum deprehenderis. Colloquium ad Christum.

MEDITATIO II.

DE EXECUTIONE VOCATIONIS.

Prælium I. Est, imaginari Apostolos à Christo vocatos & mox omnibus relictis eum secutos.

Prælium II. Est, petere gratiam, ut tu quoque, sicuti simili modo cum Apostolis vocatum te credis, ita pari quoque cum celeritate & perfectione respondere vocationi possis.

Punctum I.

Confidera I. Quàm magnum beneficium tibi collatum sit per vocationem ad sacerdotalem statum; si enim meritò maximum favorem collatum esse crederes ei, qui è vilissimo statu ad regiam vel imperatoriam dignitatem evectus esset; quantò majus æstimare debebis tibi à Deo beneficium exhibitum, dum te ad Sacerdotalem dignitatem, juxta unanimitatem SS. Patrum sensum ipsa regiam dignitate longè excellentiorem, vocare & evehere dignatus est, ita ut meritò de te pariter & Apostolis dici queat: *mibi autem nimis honorifica-*

rificati sunt Amici tui Deus, nimis confortatus est principatus eorum. Pl. 138.

Considera II. Quantopere beneficij hujus magnitudo augeatur, si circumstantias, quas involvit, paulò melius consideres, videlicet I. *Infinitam charitatem vocantis*; quantopere & toties à te offensi, & tamen tam extraordinarium favorem conferentis. II. *Summam vilitatem & dignitatem vocati*, nihil, per quod mereri talè favorem potuisset, habentis; plurimas verò causas, ob quas ei negat talis gratia meruisset, offerentis, uti nulli magis, quam illi præteritam vitam relegenti constabit, ut adeò merito cum S. Davide Pl. 8. exclamare possis: *Domine; quid est hoc, quòd memor es ejus, aut Filius hominis, quoniam vixit eum; minus est eum paulò minus ab Angelis (imò majori ei potestatem tribuere constituisti) gloria & honore constituisti eum.* III. *Innumeram multitudinem hominum in sæculari statu relictorum*, præ quibus tu ad hanc dignitatem evectus es, etsi innumeri sint, qui millies gratiores se exhibuissent, & beneficio tali perfectius usi fuissent.

Considera III. Quàm æquum proinde sit, ut, sicut beneficium hoc maximum est, ita maximas quoque pro eodem gratias Benefactori tanto persolvas; & cum gratiores illi exhibere non possis, quàm si vocationi tuæ omni coram respondeas, jam nunc modum istum respondendi sollicitè indagare, & studiosè adhibere velis. Colloquium ad Sacerdotes.

Punctum II.

Considera I. Quis sit modus optimus, Deoque gratias respondendi vocationi; si videlicet sequentia præcèdes. Et I. quidem jam nunc mundo & rebus terrenis penitus renunties, memor sententiæ à Christo Luc. 14. prolatae: *Qui non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus*, & S. Pauli exemplum ob oculos proponens, qui de seipso ad Galatas c. 1. scribit: *Cum autem placuit ei, qui me segregavit ex utero matris meæ, & vocavit per gratiam suam, ut revelaret Filium suum in me, ut Evangelizarem illum in Gentibus, continuo non acquievi carni & sanguini.* II. Ut dotes, quas ad Sacerdotem requiri cognovisti, magis

quam videlicet scientiam, majorem prudentiam, & maximam Sanctitatem omni studio procurare, & magis in dies perficere & augere coneris; si enim ij, qui ad terrena officia eliguntur, vel opificia certa exercere studuerunt, mox de optimis sibi instrumentis prospiciunt, quantò magis hanc industriam te adhibere convenit, qui ad officium spirituale, & que diviniſſimum te vocatum agnoſcis. III. Ut, ubi tempus sacrorum ordinum ſuſcipiendorum adveniſſe compereris, non differas ſuſceptionem, ſed mox cum Apoſtolis omnia alia negotia relinquens, Chriſtum cum puriſſima intentione gloriæ diviæ augendæ, tuæque ac alienæ ſalutis aſſectandæ ſequaris; *nescit enim tarda molimina Spiritus S. grata*, teſte S. Ambroſio. Unde proderit adhortationem S. Bernardi ep. 108. ſibi applicare, dum ſic ad aliquem animum inducias pro vocationis executione poſtulantem ſcribit: *obſervo, redi ad cor, & adverte hunc annum terminum, quem in tibi indulgiſti, eſſe injuriam Dei, non eſſe annum placabilem Domino, ſed discordia ſeminarium, ira ſomitum, nutrimentum Apoſtaſia, qui ſpiritum extinguat, gratiam intercludat, teporem afferat illum, qui Deo ſolet vomitum procreare.*

Confidera II. Quàm ſolida ſint hæc tria documenta, atque ad perfectam vocationis executionem, atque ad eò tantò diligentius obſervanda, quantò majus tibi per eandem vocationem beneficium collatum eſſe cognoviſcis.

Confidera III. Si illis, qui vel nuptias celebrare, vel ſæculare aliquod officium valde honorificum, & pingue ſuſcipere decreverunt, omnis mora longa videtur, donec optatus nuptiarum vel officij ſuſcipiendi dies adveniat; quantò magis tu cum ardenti deſiderio exſpectare debeas diem Sacerdotio, & ut ita dicam, cæleſtibus cum Spiritu Sancto nuptijs celebrandiſt. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Confidera I. Quos fructus ſperare poſſis ex iſta tam celeri & perfecta executione vocationis; tres videlicet in genere, qui innumeros alios particulares involvunt. Primus eſt, *copioſa gratia* ad omnes vocationis tuæ functiones cum maximo incremento tum gloriæ diviæ, tum meriti proprii & alieni

lieni peragendas; hunc enim fructum Christus promittit, dicitur Joan. 15. dixit: *Qui manet in me, & ego in eo* (quod utique nemo melius præstat, quam qui vocanti Christo parat) *habet fructum multum.* Unde dicere jure merito cum Apostolo 1. Cor. 15. poterit: *Gratia autem Dei sum id, quod sum, & gratia ejus in me vacua non fuit, sed abundavit illis omnibus laboravi, non ego autem, sed gratia Dei mecum.* Secundus est *singularis anima quies*, & solatio ob vocationis impletionem; cum enim nulli rei melius sit, quam in centro & fine, ad quem à natura destinata est, ut homo profectò etiam alibi reperire quietem poterit, quam in fine, ad quem à Deo vocatus est, unde merito in illius verificabitur illud Salomonis oraculum 16. prov. *Securus mens* (id est, Dei nutui obtemperans) *quasi iuge conversatur* atque hæc videlicet causa est; cur Christus Matt. 11. ad populum suum tollendum invitans mox addiderit, *jugum meum suave est, & onus meum leve*; quidquid enim taliter acciderit, qui sincero corde divinam voluntatem sequatur eidem in bonum, id est, æternam gloriam cooperatur; non aberrare potest à scopo, quamdiu hunc Ducem sequatur, quantumvis per aspera præeuntem. Tertius est *inopugnabilitas & spes æterna salutis obtinenda*; cum enim Christus ipse Jo. 10. dixerit: *Oves meæ vocem meam audiunt, & ego cognosco eas, & sequuntur me, & ego vitam æternam dabo eis, & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu meâ*, merito spem firmissimam concipere æternæ destinationis poteris, si vocem vocantis Christi te sustuleris sciveris. Quantum autem tibi per spem hanc robustum ad omnes officij tui molestias cum gaudio perferendas adhibendum sit, tibi ipsi perpendendum relinquo.

Confidera II. Quam pretiosus & verè oprabilis sit tibi hic fructus, dignissimisque, propter quem participanda vocationem tuam cum maxima celeritate ac contentione exequaris.

Confidera III. Quomodo deinceps hunc triplicem fructum ob oculos semper habere, & per eosdem te ad diligentem executionem excitare velis. Colloquium ad Christum.

EXAMEN

Reliquo hujus Diei Tempore instituendum.

Examen hoc de ipsa vocatione hodie rectè instituetur, ut intelligas nempe, an à Deo ad Sacerdotalem statum vocatus sis, cumque tandem eligere decernas; ut autem hanc electionem ritè instituas, aliqua quidem ante, alia in, alia post illam observabis.

Observanda

Ante Electionem.

I. Ante omnia memento nos in hac vita velut in via ad Patriam constitutos esse; & non habere hîc manentem civitatem; sed futuram inquirere, ut Apostolus c. 13. ad Hebr.

II. Certò tibi persuadee nullam ad hanc Patriam securitatem esse viam, quam illam, quâ Deus nos ad illam perducere conatur, ut qui solus scit, quid unicuique maximè ad salutem expediat, quique tam sincerè nos amat, ut, quantum in ipso est, omnes homines salvos fieri velit.

III. Pariter certum habeto, maximum & singulare DEI beneficium esse, si suam cuiquam voluntatem circa delictum vitæ statum significare dignetur; veræ enim *beati sumus, si qua Deo placent, manifesta sunt nobis*, Baruch. 4. hæc tamenque voluntatis divinæ significatio est amica invitatio, profecta ex amore, quo nos ad se trahere, & æternùm felices habere cupit, juxta illud Jerem. 31. *In charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te miserans.*

IV. Cùm omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum sit, descendens à Patre luminum; beneficium hoc assiduo à Deo petendum esse scito; nec dubita, quin obtinurus sis; si enim inter homines nemo tam inhumanus est, quem crebræ ac supplices preces filiorum non moveant, quanto magis cælestis Pater preces tuas non negliget, sed spiritum & instinctum bonum petenti tibi largietur.

V. Etsi Deus paratus sit, suam voluntatem nobis manifestare, id tamen non eodem modo exequi; nam quosdam eisdem potenter rapit, quosdam leniter ducit, quosdam pe-

culiaribus motibus instigat atque impellit, alios suā opem magis ferri, & seiplos agere permittit. Unde cooperatio hominis necessaria est, illudque Jeremix c. 6. consilium loquendum: *State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea, & venietis refrigerium animabus vestris.*

VI. Ut hanc viam bonam tantò facilius eligere possis, scire debes ulterius, & velut certum supponere, quomodo dum duæ sunt animi partes, intellectus & voluntas, in complex quoque vocationis esse genus; unum voluntatis quod scilicet ita ad certum vitæ genus movetur, ut eodem eam intellectum rapiat, & assensum quasi extorqueat, ut quidam à teneris annis ad certum vitæ statum quasi adducuntur à Deo; alterum genus vocationis, intellectus delictet tunc intervenit, quando voluntas nullos periculis instinctus experitur, aut tales certè, quos merito suscipere habet, atque ad eò ratiocinio intellectus vocationis divini indaganda est; in quo tamen summo opere cavendum est, ne humanis artibus aut persuasionibus abduci te à meliori filio patiaris; onus enim, quod assumis, solus ferres; proin agis, tibi que consulis, nisi sic agas, ut de te idem de populo Israëlítico desertum transeunte Deut. 32. scriptum legitur, dici queat: *Dominus solus Dux ejus fuit.*

Observanda

In ipsâ Electione.

I. Antequam ipsam electionem auspiceris, fuis ad Deum ardentibus precibus, quibus vitæ genus ab æterno tibi creatum ostendi suppliciter petas; & explicato desiderio cognoscendæ atque explendæ illius voluntatis, statum laicam & Clericalem in medio statue, & primò quidem inquire, an non vocationem voluntatis ad statum Clericalem senseris, id est, an non à puero, & maximè tempore orationis, aut Eucharistiæ perceptæ, aut sacræ electionis, aut vocationis, ejusmodi instinctus senseris? & quomodo in ipsa quiescas? an vires ad exequenda statûs hujus munia tibi quasi promitti sentias, aut ipse polliceri audeas? an difficultatum, quæ occurrere possunt, magnitudine non terrearis?

si secularem statum applicare velis animum, hic renitatur turbetur, tenebris offundatur? hæc enim indicia si occurrant, non obscura divinæ vocationis sunt signa, cum DEVS tali potissimum tempore, & per tales internas vocatillabi in animum soleat.

II. Quia tamen juxta commune proverbium: *abundans ustula non nocet*: idèò consultum est, ut alter etiam modus, per intellectum videlicet vocationem indagandi, adhibeatur. Itaque gemino statu seculari, & Ecclesiastico ante oculos constituto, considera I. Quis ex istis statibus te commodius, certius, securius ad finem tuum, id est, felicitatem æternam perducatur? II. In quo peccata & graves lapsus certius & facilius devitentur? III. Quis ad virtutem solidius intraret, & compendiosius ducat? IV. Ubi corporis & animi talenta melius impendere, & perficere possis? V. Quis naturæ convenientior? quis ad perseverantiam aptior? VI. In quo imminente morte vixisse malles? VII. In quo facilius Deo rationem reddere queas? VIII. Quem ex illis alteri per omnia tibi simili, & æqualiter amato coram Deo suaderes? IX. In quo Christo similior fieri, teque Deo perfectius consecrare queas?

III. His ergo coram Deo consideratis, vide, pro quo statu plures & meliores rationes (hæc enim sunt quasi Consiliarij prout seu suffragium pro tali statu ferentes) tibi occurrant, & juxta eas sic pro illo statu electionem concludere, ut tamen iterum prius hoc negotium Deo commendes, & postea memores, quid Deus S. Paulo dicenti: *Domine, quid me vis facere?* responderit, scilicet: *surge, & ingrederi civitatem*, & tibi dicetur tibi, *quid te oporteat facere*. Idem tibi dictum procedas, atque ad eod Confessario tuo, aut alteri viro prudenti & zeloso tuas has rationes & electionem aperias, illi usque super ijs iudicium requiras, ut, quanto minus tibi ipsi consilia fueris, tanto securius procedas & eligas.

Observanda

Post Electionem.

I. Post electionem dicto modo conclusam prima tua eunda esse jure merito debet, ut debitas Deo pro tam insigni beneficio gratias liberalissimè persolvas, & confirmationem

hujus voluntatis frequenter & suppliciter petas, Davidicum illud ps. 67. usurpando: *Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis*, aut illud ps. 50. *Redde mihi laetitiam salutem tuam, & spiritu principali confirma me.* aut illud ps. 119. *Da mihi, Domine, (gratiam videlicet) secundum cor tuum (id est, voluntatem & beneplacitum tuum) & omne robur meum confirma.* Quod si quandoque languere te sentias in vocationis executione, iterum Davidicum ps. 119. versum usurpare poteris, & dicere: *dormitavit anima mea: praetadio: confirma me in verbis tuis.*

II. Ut tantò facilius prædictam confirmationem obtinere proderit unum aut alterum Patronum Spiritu Ecclesiastico & Clericali præ cæteris imbutum, & Sacerdotum bonorum efficiendorum, dum adhuc viveret, præcipue studiosum, cogitare, & quotidiano aliquo obsequio aut orationum recitari, quales sunt S. Chrysostomus S. Carolus Borromeus, S. Franciscus Salesius, S. Ignatus Loiola, S. Philippus Neri & similes. Fortassis non parùm prodesset, si parvas Litantias conficeres, quibus & talium Sanctorum Patronum implorares, & eas dotes, quæ ad Sacerdotes pertinent, per eorum merita & intercessionem à Deo peteres in hunc & similem modum.

KYrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cælis DEUS, Misere nobis.

Spiritus Sancte Deus, Misere nobis.

Sancta Trinitas unus DEUS, Misere nobis.

S. MARIA Patrona Sacerdotum,

S. Michaël protector Ecclesiæ,

S. Angele Custos,

Omnes Sacerdotum Custodes Angeli,

Sancte Petre,

Sancte Paule,

Triduanæ Collectionis.

501

Sancte Joannes, ora.
 Sancte Chrysostome, ora.
 Sancte Carole Borromæe, ora.
 Sancte Philippe Neri, ora.
 Sancte Ignati Loiola, ora.
 Sancte Francisce Salesi, ora.
 Omnes Sancti Sacerdotes & Levitæ, orate.
 Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, intercedite
 pro nobis.

Propitius esto, Parce nobis Domine.
 Ab omni peccato, Libera nos Domine.
 A Spiritu fornicationis, Libera.
 A Spiritu Avaritiæ, Libera.
 A Spiritu intemperantiæ, Libera.
 Ab omni inconstantia, Libera.
 Per merita & intercessionem omnium sanctorum
 Sacerdotum, Libera.
 Per immaculatam conceptionem SS. Virginis MA-
 RIÆ, Libera.
 Per æternum Sacerdotium tuum, Libera.
 Per cruentum & incruentum sacrificium tuum
 Peccatores, Terogamus audi nos.
 Ut Ecclesiam tuam sanctam regere, & conservare
 digneris, Te rogamus.
 Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris,
 Te rogamus.
 Ut nosmet ipsos in sancto proposito conservare di-
 gneris, Te rogamus.
 Ut duplicem spiritum scientiæ & virtutis largiri di-
 gneris, Te rogamus.
 Ut verum Zelum animarum in me accendere di-
 gneris, Te rogamus.
 Ut omnibus Sacerdotibus verum spiritum Ecclesia-
 sticum

- Sicum inspirare digneris. Te rogamus
 Ut animabus omnium defunctorum Sacerdotum
 requiem æternam largiri digneris. Te rogamus
 Ut nos exaudire digneris, Te rogamus
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis
 Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos
 Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Misereere
 bis.
 V. Cor mundum crea in nobis, Deus.
 R. Et spiritum rectum innova in visceribus meis.
 V. Ne projicias me à facie tua.
 R. Et spiritum sanctum tuum ne auferas à me.
 V. Redde mihi lætitiã salutaris tui.
 R. Et spiritu principali confirma me.
 V. Sacerdotes tui induantur justitiã.
 R. Et sancti tui exultent.
 V. Domine exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

Actiones nostras, quæsumus, Domine, aspicias, præveni, & adjuvando prosequere, ut causa nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Deus, qui corda Apostolorum Spiritus sancti illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

Illo nos, igne, quæsumus Domine, Spiritus sancti inflammet, quem Dominus noster Jesus Christus misit in terram, & voluit vehementer accendi.

Deus tuorum gloria Sacerdotum, præsta quæsumus, ut Sanctorum tuorum, quorum patrocinium invocamus, sentiamus auxilium.

Excita Domine in Ecclesia Spiritum, cui Sacerdotes tui Sancti servierunt, ut eodem nos repleti habeamus amare, quod amaverunt; & opere exercere, quod docuerunt. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

III. Valde necesse erit, ut ab hoc tempore studeas singularem morum gravitatem & decentiam ostendere, aliisque in virtutibus ad Sacerdotem, ut supra ostensum est, pertinentibus exercere. Quem in finem ob oculos semper habenda erit præclara S. Ambrosij l. 1. epist. 6. sententia dicentis: *Delectat (DEUS) præceptum eidem Moysi, ut montem cum Sacerdotibus ascenderet, Populus autem deorsum staret. Separavit igitur Sacerdotes à Populo, & præcepit Moysi, ut nubem intraret. Vides à Sacerdote nihil plebeium requiri, nihil populare, nihil commune cum studio atque usu, & moribus multitudinis, sobriam à turbis gravitatem, seriam vitam, singulare pondus dignitas sibi vindicat Sacerdotalis. Quomodo enim potest observari à Populo, qui nihil habet separatim à Populo, dispar à multitudine? Quid enim in te miretur, si tua in se recognoscat, si nihil in te aspiciat, quod ultra in se non inveniat; si, qua in se erubescit, in te, quem reverendum arbitratur, inveniat?*

IV. Sedulo cave, ne abreptus communi, sed vituperabili prorsus errore quorundam sub titulo & specie valedicendi Mundo, plus tibi licentiæ ad peccandum, & tuis cupiditatibus indulgendum concedas; per hunc quippe errorem habitus mali & difficultas vocationis exequenda augmentur; tentationibus validioribus locus præbetur, divina gratia subtrahitur, & manifesto periculo Vocatio, salusque exponitur; insanissimæ quippe stultitiæ est, tot, tamque noxias benevolentix significationes edere erga insidiantem Mundum & Diabolum, quem deserere cogitas, & tot injurias illi, cui te mancipare in totam deinceps ætatem decrevisti, inferre; quis enim non stultissimum, summèque detestandum diceret facinus

cius illius, qui Regis cuiuspiam servitio se mancipaturus de
eum alloqueretur: *Decrevi omnino tibi servire, O Rex, et
pro magna gratia habebō, si me inter servos tuos annuente
re dignaberis; sed prius per aliquod tempus hosti tuo capitani-
ssimo me associabo, et que strenue oppugnabo, variisque
iuris afficiam: an non hoc ipso facto mereretur, nunquam
inter Famulos Regis admitti? atqui idem facit, qui mox
supra indicato, Mundo valedicere decernit.*

V. Denique memor doctrinæ Eccl. 2. datæ: *Fili, accedens ad servitutem DEI, sit in timore, et prepara animam tuam ad tentationem: singulari studio te arma ad tentationes à Vocationis executione absterrentes, quales v. g. esse possunt inordinatus affectus ad aliquas Personas, delicias & voluptates carnales, horror difficultatis &c. quas S. Augustinus conc. 1. in Plal. 36. fictos amicos vocat dicens: Ad quamcunque professionem te converteris, para te, pati fidos (tibi nempe clam adversantes) alioquin si te non paraveris, invenies, quod non sperabas, et deficies, aut peribis.*

VI. Pro Coronide hujus triduanæ collectione, legi placet, ex libello de imitatione Christi l. 3. c. 10. & quæ de religioso statu dicuntur, Ecclesiastico applica.

SECUNDUM EXEMPLAR TRIDUANÆ RECOLLECTIONIS.

Pro ijs, qui ad primum Sacrum ritè preparare se cupiunt.

SCopus hujus Recollectionis est; ut ex ipso titulo patet: *Preparare se ad primam DEO Hostiã cum debita reverentia & dispositione offerendam, si enim S. David pro templo Jerosolymitano totis viribus impensas præparavit, eò quòd non homini, sed DEO præparabatur habitatio, S. Siracides tam sollicitè monuit, ut ante orationem animus præpararetur, quantò magis ad Sacrificium omni tempore Oratione infinities præstantius dignè offerendum omni sollicitudo & preparatio adhibenda est. Merito ergo si integrum octiduum spirituali recollectioni impendi non potest, triduaana saltem instituitur, pro qua proinde aptas, et*